

М.Ю. Шевцова, канд. екон. наук,
Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара

АУТСОРСИНГ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ У МЕЖАХ РОЗПОДІЛУ РЕСУРСІВ

Загальна схема розподілу коштів в економіці передбачає три сфери: виробництво, обіг, споживання. Грошовий обіг є найважливішим об'єктом регулювання в економіці, що здійснюється на макрорівні, забезпечує стабільність функціонування грошово-кредитної та валютної систем. Регулювання грошового обігу впливає на умови накопичення, ціни, соціальні та виробничі відносини.

Розподіл на мікрорівні стосується насамперед операційних процесів, що складаються із основних і допоміжних (обслуговуючих) операцій фінансових інститутів. Організаційна структура фінансово-кредитних установ передбачає наявність підрозділів, що виконують основні класичні види діяльності. Для банків – це підрозділи кредитування, розрахунково-касового обслуговування. Для страхових компаній – підрозділи, що виконують обслуговування клієнтів зі страхування. Але їх успішна робота неможлива без діяльності служб аналізу, планування, обліку, маркетингу та ін., що визначає характер розподілу ресурсів між операціями, видами діяльності. Кожен з підрозділів (основних і обслуговуючих) виконує роботи чи надає фінансові послуги на основі ресурсів, які розподіляє система менеджменту, і в результаті одержують можливість їх реалізації.

У сфері розподілу не створюються матеріальні цінності, а реалізуються конкретні форми діяльності, що належать до послуг. Отже, сфера розподілу – це виробник послуг досить специфічного товару. Основні прояви специфічності спостерігаються у нематеріально створеній продукції.

Вплив характеру розподілу на результат діяльності окремих фінансових інститутів виявляється як за рахунок макроекономічних факторів, так і внутрішніх факторів діяльності. Розподіл ресурсів і послуг як форма здійснення діяльності – два взаємопов'язані процеси, удосконалення яких є одним із напрямків оптимізації управлінських процесів фінансового сектора економіки. При цьому необхідно урізноманітнювати форми участі і методи їх проведення.

Сучасним методом організації розподілу ресурсів та витрат у діяльності банків України є метод делегування деяких функцій зовнішнім установам, фірмам (*outsorsing*). Перехід від звичайних адміністратив-

них методів управління до методів (технології) делегування повноважень і відповідальності дозволяє активізувати внутрішню вертикаль управління, налагодити горизонтальні зв'язки і колегіальну співпрацю. Фінансова установа, що делегує свої функції (аутсорсер), має можливість використовувати нові технології та кваліфікацію спеціалістів, додаткові ресурси спеціалізованої аутсорсингової компанії (провайдер послуг), іншого підприємства. Водночас сам фінансовий інститут може виконувати роль провайдера послуг, виконуючи для іншого ряд функцій, виконання яких характеризується більшою економічністю за ресурсним аспектом або вищою якістю послуг, або продуктів. При цьому відносини сторін за контрактом про аутсорсинг схожі з відносинами по стратегічному партнерству, а не по підрядних операціях. Вирішальне рішення має та обставина, що передана професійній фірмі (аутсорсеру), діяльність якої буде виконуватися поза підприємством-замовником.

Отже, аутсорсинг – купівля операцій, які могли б здійснюватися установами самостійно, у сторонніх постачальників. В умовах фінансової кризи банкам необхідно переглянути перелік операцій, особливо обслуговуючих, щодо передання їх виконання іншим спеціалізованим підприємствам. Це призведе до економії за рахунок постійних витрат, операційних витрат, підвищення прибутковості, забезпечить підтримку поточної ліквідності тощо.